

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

In festo SS. Petri & Pauli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

munitur quatuor ponuntur. Homo non obstans principiis, in peccato permanens, dæmon ad malum instigans, demum ista fieri permittens DEUS, ex his illa excæcatio nascitur. Prov. 18. *Impius cum in profundum peccatorum venerit contemnet.* Ex homine ipsius obcæcatio. Aliqui apud Salazar hunc locum ita legunt *Impius cum in centrum peccatorum venerit contemnet.* Quia res in centro conservatur, quiescit, unitur, sicut lapis si ad centrum terræ deveniret, à centro in nullum latus moveri nisi violentè non posset, ita in peccatore conscientia tumultuatur, jam quiescit, contemnit pœnitentiam, pœnas inferni, inde sequitur conservatio, quædam vana fiducia, & ut Aug. 8. Confess. 5. *Ex voluntate perversa facta est libido, & dum libidini servitur facta est consuetudo, & dum consuetudini non resistitur facta est necessitas.*

In Festo SS. Petri & Pauli.

Multum nobis boni attulit Petrus, multum Paulus, Petrum dicunt ad se Pontifices spectare, Episcopi, Parochi, Religiosi: Paulus est Doctor omnium. Petrus à Domino obtinuit declarationem præmii, quod manet Religiosus. *Ece nos reliquimus omnia, centuplum accipietis.* Obtinuit claves Regni cælorum per confessionem Christi Deitatis. *Tu es Filius DEI vivi: Tibi dabo claves regni cælorum.* Dedit societati nostræ Patriarcham, primum miraculum fecit sanando claudum, ut est in Act. & hoc modo plures ad Christum traxit; sanavit S. P. N. Ignatium pedibus Pampelone læsum, & multos in toto orbe convertit. De Paulo Chrysof. hom. 1. de ejus laud. *Non tres aut quinque urbes, sed orbem universum de diaboli extorsit manu, &c. Et tot propriis mortibus maximam securitatem aliis comparabat, &c. Job domus omni advenienti aperiebatur, Pauli verò anima universo patebat orbi.* Idem hom. 2. de eod. *Paulus Tyrannus ac populos*

populos spirantes furorem velut quosdam culices existimabat: mortem vero & cruciatus, & mille supplicia quasi ludum putabat esse puerorum &c. Tanquam pennatus totum pervolarit docendo orbem, & velut corporis expers labores omnes periculaque contempsit. Petrus reliquit nobis pulcherrimum exemplar poenitentiae, negaverat Christum, in domo Caiphæ, respexit eum Christus, & nihil ipsi dixit, at ille ut Bern. in Cant. serm. 57. *Respexit Petrum & non fecit ei verbum, & fortassis ideo flevit ille, quia respiciens se, tacuerat.* Sed etiam tota vita flevit quoties galli cantum audivit Joan. 21. quando Christus in mari comparuit Bern. 2. de Consideratione. *Petrus sciens quia Dominus, in mare se misit, & sic venit ad ipsum aliis navigio pervenientibus, quid istud? nempe signum singularis Pontificii Petri, per quod non navem unam ut ceteri quique suam, sed seculum ipsum suscipit gubernandam, mare enim est seculum, naves Ecclesiae, particulares.* Toti mundo suam proponit poenitentiam. Ambr. serm. 46. Dum advertit quod Petrus dum eum in domo Caiphæ Christus respexit, nullum verbum fecerit, sed tantum fleverit, ita commentatur. *Ideo Petrus non utitur sermone quo sefellera, quo peccaverat, quo fidem amiserat, ne ei non credatur ad confitendum poenitenti, ac per hoc mavult suam causam flere quam dicere & quod voce negaverat, lacrymis confiteri.* Tantus pudor dolori adjunctus. Petrus voluit sursum pedibus crucifigi in tali tamen loco ex quo ferè totam potuit spectare Romam: de Pauli collo resecto lac fluxit, de quo Ambr. serm. 68. *Que quidem res in S. Paulo stupenda non est, quid enim mirum si abundat lacte nutritor Ecclesiae, sicut ipse 1. Cor. 3. lac vobis potum dedi?* Decollatus fuit in eo loco ex quo Romam videre non potuit, lac ergo reliquo: Petrus ad exitum animæ suæ gregem suum spectavit. Quot ornamenta in cœlo habet Petrus, quot Paulus? Paulus adhuc in hac vita ut de eo Chrysof. hom. 2. *Decorabatur vincula catenâ magis quam diademate coro-*

natus &c. in terra graditur. Sic se agebat in cunctis quasi Angelorum societate frueretur. Et hom. 7. Paulus catenâ pro torque ornatus vinculisque suis, vulneribus, & verberibus longè splendidior est diademate purpurarum fulgentibus. Et hom. 8. Delectabat quicumque eum propter Evangelium vulnerabat, &c. Non minus plagis suis gaudens quam aliis triumphis, nec aliter delectatus naufragus, quam alter acquisitus solet gaudere thesauris. Si hoc in terris, quid in cœlis? fluunt etiam hodie fontes quos caput Pauli amputatum Romæ excussit, & lactis saporem retinent, atque magis gloria Pauli quam suâ sunt aquâ pleni. Sunt columnæ ibid. quarum uni Petrus alteri Paulus fuerunt alligati, osculis honorantur, catenæ Petri & Pauli tam ex amore mutuo quem inter suo habuerunt, & quem testati inter se osculo dum simul ad mortemeducti, sed illam diverso loco subituri, sunt divulsi. Greg. hom. 18. in Ezech. Gal. 2. Cum venisset Petrus Antiochiam in faciem ei restitit, erat reprehensibilis, & simulationi eius consenserunt ceteri Judæi. Videtur hic dissensio, sed hæc dissensio, maxime Petri erga Paulum ostendet amorem. Idem verò Apostolorum primus cum multa discipulos admoneret atque à quibusdam detrabi Pauli scriptis agnosceret, dicit 2. Pet. 2. Sicut charissimus noster Frater Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit vob. Laudat ea scripta, & in illis agnoscit sapientiam cœlestem. Ecce Paulus in epistolis suis scripsit Petrum reprehensibilem, & ecce Petrus in epistolis suis asserit Paulum, in his quæ scripserat admirandum, &c. Non revocat in memoriam quod prior ad Apostolatam vocatus, non quòd claves regni cœlestis acceperit, &c. Quis rogo nostrum, si vel extremum aliquod signum fecisset (id est miraculum) à minori fratre increpatus increpationis verba patienter audiret? &c. Pensemus, Paulus Apostolus qui tantum patiens fuit inter persecutores, quantum mansuetus inter discipulos? &c. Dedit Christus in hac vita nomen suum. Ambr. serm. 84. Sicut à Christo Christianus dicitur, ita & à Petra Christo Petrus Apostolus

stolus vocatur, Petra autem erat Christus. Dedit Paulo, quia ex Saulo vocavit Paulus. Quæ in coelo dedit nomina ubi dat cuique nomen novum, ut est in Apoc.

In Festo S. Jacobi Apostoli.

MOs erat apud Judæos in conviviis, ut non se cogere ad æquales, sed cuique calix apponeretur tantus, quantum illi suffecturum putabat Architrictinus, hinc proverbium enatum de calice. Calix hic à DEO diversus datus diversis. Greg. lib. 12. epist. 61. ad Mauritium Imp. qui prohibuerat ne milites fierent Monachi, sic ait. *Plerique sunt qui nisi omnia reliquerint, salvati apud DEUM nullatenus possunt.* Aliis calix alterius status, alia vocatio offertur: hic finis noster ad quem actus nostros dirigere debemus; salus nostra, quam consequemur: per calicem nostrum non alienum. Basil. Selev. hom. 24. de legendis libris Gentil. *Finem respice & ejus gratiâ cuncta facere, proprium nisi brutis æquiparari velis, oportet.* Si hunc calicem biberis, dabit DEUS necessaria, ut illi satisfacias. *Elegerunt Stephanum, &c.* Accepit hunc calicem, *faciebat prodigia, &c.* Occumenius. *Qui ante electionem non faciebat prodigia, ut qui ante nec satis cognitus erat, ubi per electionem effectus est, tum enim donum quod electionem consecutum est, demonstrabatur.* Econtra alii dum novum calicem sumunt, ad quem DEUS vocat, in multa incidunt mala. Accidit enim sæpè quod illis duobus, quorum unus erat sapiens alter stultus dum ibant peregrè, inciderunt in bivium, una via fuit aspera, altera suavissima, volebat sapiens per asperam ire, dissuasit illi stultus, securus sapiens stultum, inciderunt ambo in latrones, qui jam à Judice quærebantur: capti latrones, & illi: Judex omnes supplicio jubet affici, excusat se sapiens dicendo, iste me stultus decepit, tantò magis meritis es mor-